

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. София, 03.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 22.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **7979** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 3 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

[фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. А., управител и В. Ц., прокурист, оспорва решение № ПО 129/ 25.08.2011 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 2553 00 2943/ 01.08.2011 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” /СДО/.

В жалбата са въведени оплаквания, че от данните по преписката не се установява да е налице фактически състав по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 ДОПК. Подателят ѝ счита, че в постановлението са разгледани единствено пасивите на дружеството, което има вземания, надвишаващи близо 15 пъти размера на предполагаемите публични задължения. Подчертава се, че обезпечителната мярка нарушава чл. 121, ал. 3 ДОПК, доколкото в рамките на [фирма] се осъществява търговска дейност предоставяне на стоки на лизинг, изискваща опериране с парични средства – купуване на стоки и след предоставянето им на лизинг, събиране на лизингови вноски и осъществяваща се изключително по безкасов път. От значение е и ограничението по чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ, а запорът върху банковата сметка препятства разплащането с контрагентите и разчитането с бюджета. Освен това при определяне размера на обезпечението не е взето предвид, че [фирма] има вземане за наднесен данък в размер на 290 089,62 лв.

Искането до съда е за отмяна на решението и на ПНПОМ изх. № 2553 00 2943/ 01.08.2011 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В съдебно заседание дружеството не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата и представя постановление за продължаване срока на наложените обезпечителни мерки и издаден на 28.10.2011 г. спрямо [фирма] ревизионен акт.

От фактическа страна се установява:

Началото на разглежданото производство е поставено на 28.07.2011г., когато ръководителят на екипа, извършващ възложената със ЗВР № 1000476/ 06.12.2010 г., изменена със ЗВР № 1100175/ 15.04.2011 г. и ЗВР № 1100253/ 15.06.2011 г. ревизия спрямо [фирма] отправил до отдел „Събиране” при дирекция „СДО” искане за предварително обезпечаване на задължения. В него е заявена необходимост от предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на дружеството, вследствие на което би било затруднено събирането на задълженията; че ревизията е с обхват задължения по ЗДДС за периода 01.07.2007 г. - 31.10.2010 г. и в хода ѝ органите по приходите установили, че от страна на дружеството се упражнява право на приспадане на данъчен кредит от дерегистрирани по ЗДДС данъчни субекти, назовани по ЕИК, наименование и размер на упражненото право на данъчен кредит, общо възлизащо на 843 592,27 лв. Посочено е, че в рамките на насрещната проверка от страна на [фирма] не са представени достатъчно доказателства, установяващи безспорно реалното осъществяване на доставките, по които е ползван данъчен кредит; [фирма] е дерегистрирано по инициатива на орган по приходите на 21.08.2008 г. Спрямо търговеца е извършена ревизия, приключила с установяване на задължения в особено големи размери. Идентични констатации са изложени и по отношение на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Към 15.07.2011 г. от страна на ревизираното дружество са депозирани данни за притежавани активи /леки автомобили, товарен автомобил, 2 бр солариуми/, които са отразени по счетоводна сметка 4441 - Вземания по съдебни спорове обезпечение на обща стойност 191 533 лв. Очакваният размер на задълженията за довносяне е 589 948,27 лв и лихва, възлизаща към 29.07.2011 г. на 262 358 лв.

Необходимостта от налагане на обезпечителни мерки е мотивирана с данните, че дружеството притежава автомобил за 20 000 лв на оперативен лизинг; задълженията към доставчиците и кредиторите му възлизат на 14427711,96 лв. Към датата на искането [фирма] не осъществява дейност, а събира лизингови вноски по вече сключени договори за финансов и оперативен лизинг. Последният сключен договор за финансов лизинг е от декември 2008 г.

С постановление изх. № 2553 00 2943/ 01.08.2011 г. искането е уважено чрез налагане на обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 660 773,27 лв по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори включително съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма].

Постановлението е връчено на пълномощник на представляващия [фирма] на 11.08.2011 г. и е оспорено пред директора на ТД на НАП на 18.08.2011 г., който го потвърдил с решение № ПО 129/ 25.08.2011г., съобщено на търговеца на 02.09.2011 г.

Жалбата, въз основа на която е образувано делото, е депозирана чрез пощенски оператор на 09.09.2011 г., преди да е изтекъл срокът по чл. 197, ал. 2 ДОПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: ПНПОМ е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - С. съгласно правомощията му по чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК

писмена форма с посочените в нея задължителни реквизити. Същото се отнася и до потвърждаващото го решение.

Разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК обхваща три хипотези на отмяна на обезпечителната мярка: Когато длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в която не попада случаят, тъй като жалбоподателят не представя такова обезпечение; Неотнормирана към спора е и втората - ако не съществува изпълнително основание - доколкото предстои издаване на ревизионния акт, мярката е предварителна. От значение за случая е третата хипотеза - ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 ДОПК. Първата от цитираните разпоредби определя, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагане на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Органът по приходите е поискал мерките в хода на ревизия, доколкото съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията, което е станало на 06.12.2010 г. В искането са посочени регистрирани по ЗДДС данъчни субекти – издатели на фактури, по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит от жалбоподателя.

Фактическите основания, изложени в искането, са предоставени от ревизираното дружество данни, че по счетоводна сметка 4441 - Вземания по съдебни спорове е отразена сумата 191 533 лв. [фирма] притежава автомобил за 20 000 лв, който е на оперативен лизинг; и задълженията му към доставчици възлизат на 14 427 711,96 лв; към 30.06.2011 г. вземанията по лизингови договори възлизат на 9 856 765,28 лв. Последният сключен договор за лизинг датира от м. декември 2008 г.

Съществен за преценката на материалната законосъобразност на обжалваните актове е въпросът мотивирано ли е искането на органа по приходите, тъй като именно на него се основава постановлението за налагане на обезпечителни мерки. От една страна искането следва да е подкрепено с данни относно имуществото на ревизирувания субект, а от друга – да е обосновано по отношение размера на предполагаемото вземане на държавата, тъй като то е базата, върху която се определя размерът на обезпечението.

Публичният изпълнител не е контролен орган спрямо органа по приходите, но след като законодателят му е предоставил правомощие да се произнесе по искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, същият дължи самостоятелна преценка дали са предвидените от кодекса предпоставки, включително дали същото е мотивирано.

В рамките на настоящето производство не бе опровергана констатацията в постановлението, че активите на [фирма] не са достатъчни за обезпечаване размера на бъдещото публично вземане. Налице е и мотивиране на посочената в искането и възприета в постановлението очаквана сума на задълженията за довносяне, която да обоснове размера на наложените обезпечителни мерки – изброени са регистрирани по ЗДДС дружества, по отношение на които в разглеждания етап на производството екипът не може да формира извод да е налице право на приспадане на данъчен кредит. В тежест на органа по приходите, отпразил искането, е да го мотивира по начин, който да създаде убеждение във вероятността спрямо ревизирувания субект да се установят

публични задължения в такива параметри, които да съответстват на степента, в която се засяга неговото имущество от наложената мярка. В конкретния случай това означава да са налице констатации, които да формират обосновано предположение за евентуален отказ да бъде признато право на данъчен кредит. Данните по преписката и пасивната процесуална позиция на търговеца подкрепят фактическите констатации в постановлението на публичния изпълнител и мотивиращото го искане относно размера на установяемите задължения за данъци, налице е яснота относно начина, по който същият е определен. Актът е обоснован и по отношение на имуществения статус на дружеството.

При този анализ се налага изводът, че решение № ПО 129/ 25.08.2011г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 2553 00 2943/ 01.08.2011 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно.

При очертания изход на спора разноски се следват само на ответника, но съдът не е властен да ги присъди при липса на заявено искане.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. А. А., управител и В. Ц., прокурист, срещу решение № ПО 129/ 25.08.2011 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 2553 00 2943/ 01.08.2011 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „СДО“.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: